

Omer Vilain over de tijd van toen

Hotel du Parc

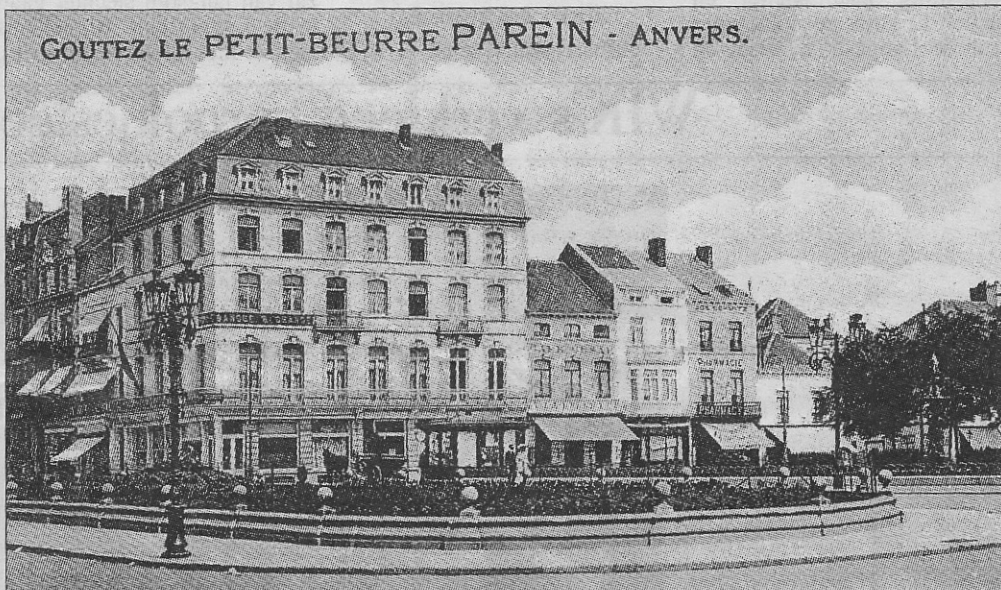
Al vele jaren is het Hotel du Parc aan het Marie-Joséplein een begrip. Nu zou het gebouw, destijds opgetrokken in art nouveau stijl, worden beschermd. Zeker een goede zaak voor Oostende.

Het dossier ter bescherming van het Hotel du Parc blijkt al zonder enige moeite door de bevoegde diensten te zijn gesluisd.

De place to be

Op de plaats waar nu het Hotel du Parc staat, bevond zich vroeger bank- en wisselkantoor Elleboudt, dat rond de vorige eeuwwisseling uitgebreid werd door de naastliggende Taverne du Kursaal in te palmen. Enkele jaren later werd het complex verkocht; de nieuwe eigenaar vormde het om tot het bekende Hotel du Parc met drie verdiepingen en een dakverdieping. In de dertiger jaren werd het hele hotel aan de buitenkant herbouwd en kreeg het zes verdiepingen. De binnenkant bleef evenwel bewaard.

Vandaag nog vindt men er

De bank Elleboudt rond 1903.

de sfeer uit vervlogen tijden, die tot ver buiten Oostende gekend is, terug. Hoeveel zakenlui zouden er in de loop der jaren bij een vroeg aperitief niet hun zaken afgehandeld hebben? Het was geen luidruchtig café, maar het was er altijd druk. Vele klanten hadden er hun vaste plaats. Niet alleen de sfeer was er speciaal, maar ook de kelners.

Maurits en August

In het dagboek van een leeraar van het VTI, dat hij publiceerde in boekvorm onder het pseudoniem Ludo van Nijverseel, staat te lezen dat hij

geregeld zijn koffie nuttigde in het Hotel du Parc. De auteur van „Uit lief en leed” wijdde zelfs een drietal bladzijden aan het dienstpersoneel van Hotel du Parc. Blijkbaar heeft hij de kelners regelmatig geobserveerd. Vooral August en Maurits hebben op hem een diepe indruk gemaakt. In zijn boek schrijft Ludo van Nijverseel dat beide mannen elke dag van Mariakerke kwamen. „Het gaat bij hen altijd op een draffe, de servet op de linkerarm naar de barman”, lezen we ook nog. In de vele jaren dat ze er werkten, hebben ze zeker de ronde van de

aardbol gedaan. „’t Is altoos non-stop voor hen, van de vroege tot de late avond. Zijzelf drinken noch roken, maar eten iets uit de vuist in de keuken. Zij zijn de spil van heel de drankinrichting.”

De auteur beschrijft de twee kelners verder tot in het kleinste detail: „Maurits is mager, klein en scherp en August is groot, zwaar en struis, maar allebei zijn ze correct, handig en vlug en even lieflijk.”

We denken dat de meeste Oostendenaars het Hotel du Parc op die manier kennen.